

شیروان خدر

بو: ژنیتی شیعر

ههورگه لیک له پهنجره کونه کهت را
پهنجکانی یاد تهر ده کا،
تو لهوی مشتت و شهی ئه فرین بووی،
تامی زارمت گهرم ده کرد.

شه و گه لیک له باو شهی مووه به بریسکه کان
ههست و پهریشانی له ئامیز ده گرتی،
تو لهوی پارچه یه ک له پهراسووم بووی،
وشه کانم دهنگی گه والیه ک بوو،
دهرژایه ناو گویت و بوونته وه.
له ناو رانمدا گهرم ده بوو یته وه.

ماچگه لیک له سهر که ناری لیوه کانت
بوون به بالنده وهرزاو وهرز رووی تیده کردنه وه.
هه نیهت له بن په چه ره نگاوره نگاوه کان،
گهرمی لیومیان هه لده مژی.

چاو گه لیک روانینه کانت رووناکیان
له چاوه کانم ده دزی.
روانینه کان له سهر کوشت کوده بنه وه،

په‌نجه‌کانم له بناری مه‌مکت شین ده‌بوون.
ئه‌نگۆسته‌کانم گهرمی له هه‌تاوی
ئه‌و بناره‌ی تووه به جه‌سته‌م ده‌به‌خشی.

نووسینه‌وه‌کان: دلۆپه نارنجییه‌کانی
سه‌ر مه‌مکت بوون.

که مه‌ست ده‌بووی ژنیتی شیعرت
گهرمی وجودمی بو لای خو‌ی په‌لکیش ده‌کرد!
که خو‌ت رووت وه‌ک په‌یفه‌کان نیشان ده‌دا،
هه‌تاوی جه‌سته‌ت گهرمی ده‌کردمه‌وه!

سلیمانی 2005